

לרגל המצב

רש"י בראשית פרשת וירא פרק יח

(לב) אולי ימצאון שם עשרה - על פחות לא בקש. אמר דור המבול היו שמונה, נח ובניו ונשיהם ולא הצילו על דורם, ועל תשעה על ידי צירוף כבר בקשנ ולא מצא:

תלמוד בבלי מסכת סוטה דף יא עמוד א

א"ר סימאי, שלשה היו באותה עצה: בלעם, ואיוב, ויתרו, בלעם שיעץ - נהרג, איוב ששתק - נידון ביסורין, יתרו שברח - זכו מבני בניו שישבו בלשכת הגזית, שנאמר: כוומשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעתים שמעתים סוכתים המה הקנים הבאים מחמת אבי בית רכב, וכתוב: כזובני קיני חתן משה וגו'.

ויקרא רבה (וילנא) פרשת ויקרא פרשה ד

ו תני חזקיה (ירמיה נ) שה פזורה ישראל נמשלו ישראל לשה מה שה לוקה על ראשו או בא' מאבריו וכל אבריו מרגישין כך הן ישראל, אחד מהן חוטא וכולן מרגישין, (במדבר טז) האיש אחד יחטא תני רשב"י משל לבני אדם שהיו יושבין בספינה נטל אחד מהן מקדה והתחיל קודה תחתיו אמרו לו חבריו מה אתה יושב ועושה אמר להם מה אכפת לכם לא תחתי אני קודה אמרו לו שהמים עולין ומציפין עלינו את הספינה כך אמר איוב (איוב יט) ואף אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי, אמרו לו חבריו (שם/איוב/ לד) כי יוסף על חטאתו פשע בינינו יספוק, אתה מספיק בינינו את עונותיך

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף יב עמוד ב

ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב: כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבריו ואינו מבקש - נקרא חוטא. שנאמר: בגם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדל להתפלל בעדכם.

במדבר רבה (וילנא) פרשת מטות פרשה כב

אלף למטה וגו' י"א שני אלפים מכל שבט ושבט שלח וי"א ג' אלפים מכל שבט ושבט י"ב אלף משמרים את כליהם עליהם נאמר (שיר/השירים/ ד) שניך כעדר הקצובות (וגו') שכולם מתאימות וי"ב אלף לתפלה ומנין שכן שנאמר אלף למטה אלף למטה הרי כ"ד אלפים וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה הרי י"ב אחרים מהו וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שהיו נמסרין זוגות זה לזה

רשב"ם שמות פרשת בשלח פרק טז

(כב) ויגידו למשה - מה שמצאו משנה ואם יותירו ממנו עד מחר, ומשה לא הגיד להם עד עתה מה שאמר לו הק' מיום הראשון והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה: